

У ангела поріг — гора.

Він не накручує годинники  
На кожний порух, не горить  
Двокрильними в садах над динями.  
Не сміє навіть шерстю німб  
Доставити в належну пору,  
На вечір тіні дня випорувать ...  
Все інші те, що він так любить,  
Для інших ангелів летючість,  
А він на варті кровоточить —  
Не рай йому, а місце лобне !  
Крокує ангел в світлі брами,  
Задумався, й чекають душі :  
Чи пустить він їх за поріг,  
Чи, може, поглядом задушить;  
Хто зна, як з ангелами тут до діла,  
Можливо, він тиран, причепа  
Й від них закриє вічність чолом.  
Можливо, він сама душа,  
Цей вісник світлової долі.  
А ангел погляда додолу  
І дума : як там х?роше!